Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

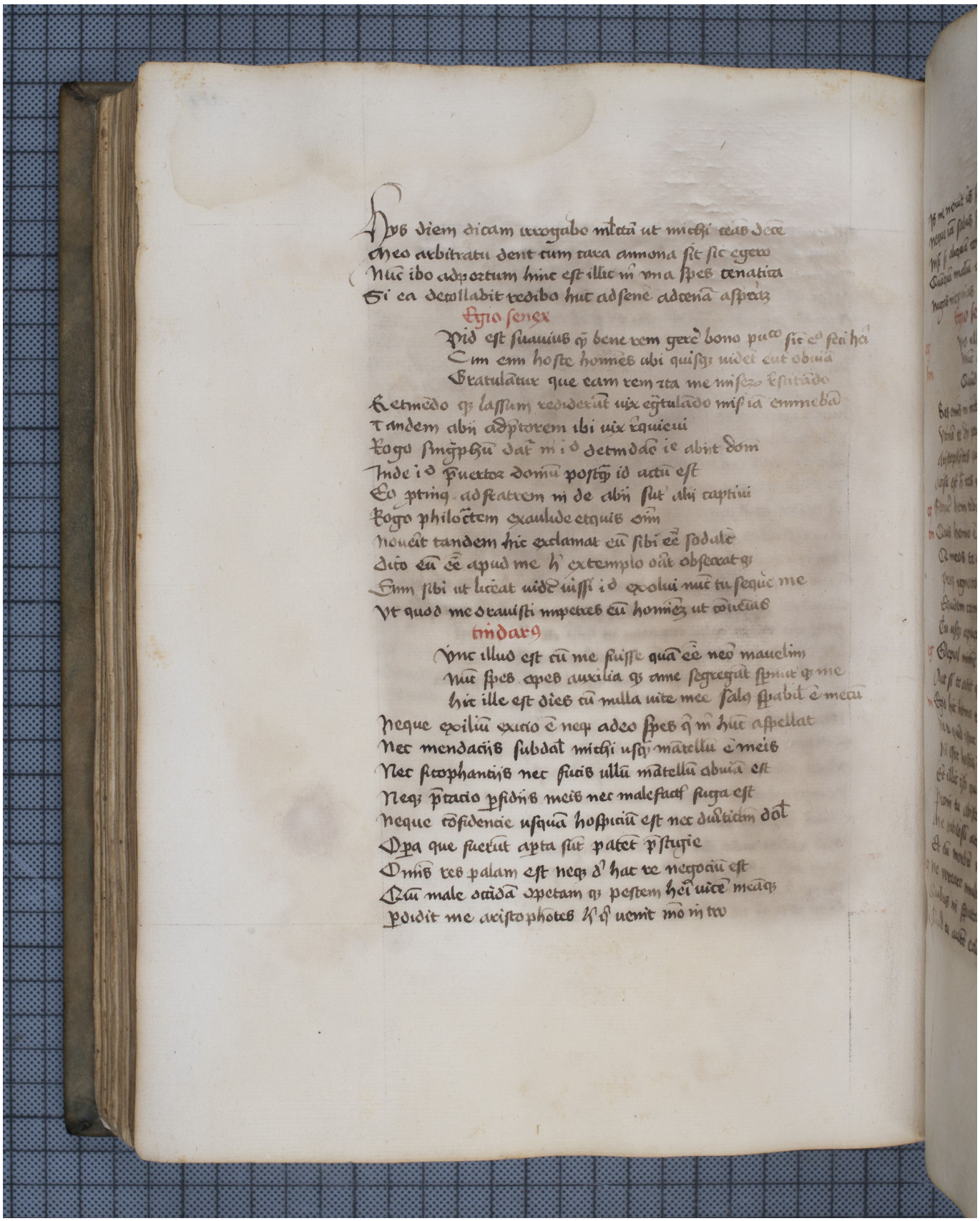

Hos diem dicam rogabo mitta ut michi deus dere
Meo arbitratu dent cum tuca annona sit sic egero
Nuc ibo adportum hinc est illic m̃ vna spes tenatitra
Si ea deceiladit redibo hut adsene adrena asperatz

Ego senex

Qid est suauius q̃ bene rem gere bono pacto sic e spei hõ
Cum eum hoste homes ubi quisq; uidet eut obuia
Gratulatur que eam rem rta me misero esuitado
Retmedo q̃ lassum reddeiut uix egtulado mis ia emmedad
Tandem abi adptorem ibi uix equieui
Rogo sm̃ptu dat m i d detmdad ie abiit dom
Inde i d puertor domu postq̃ id actu est
Eo ptinq adstatrem m de abi stat ubi captiui
Rogo philoctem exaulde etquis om̃
Nouit tandem hic exclamat eu sibi ee sodale
Dico eu ee apud me h extemplo oat obsecrat q̃
Cum sibi ut liceat uide uissi id exolui nuc tu seque me
Vt quod me oauisti mpetres eu homez ut coiuenis

Indaxq

Vnc illud est cu me fusse qua ee neo mauelim
Nuc spes opes auxilia q̃ ame segregat spiritu q̃ me
Hic ille est dies cu nulla uite mee salo stabit e metu
Neque exilio exuio e neq adeo spes q m̃ huc apellat
Nec mendacis subdat michi usq̃ matellu e meis
Nec sicophantis nec furis ullu matellu abuia est
Neq; ptacio psidis meis nec malefact fuga est
Neque cofidencie usqua hospiciu est nec dulcitem dot
Opa que fuerut apta sut patet pstupie
Omis res palam est neq d hac re negociu est
Qu male oaida opetam q̃ pestem hei uice meaq̃
Poidit me aristophotes h q̃ uenit mo in tro